

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/174/2021
Identifikačné číslo spisu:	5818201374
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5818201374.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ H. Q. F., 2/ Q. J. F., obaja bytom P. XXX/XXX, I. - Q., obaja zastúpení obchodnou spoločnosťou JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hatallova 373/3, Námestovo, proti žalovanému: Q. X.Š., bytom P. XX/XX, I. - Q., zastúpenému JUDr. Veronikou Leppovou, advokátkou so sídlom Medvedzie 45/19, Tvrdošín, o odstránenie oplotenia, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5C/22/2018, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/228/2019 z 25. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/228/2019 z 25. novembra 2020 a rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-105 z 25. júna 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-114 z 02. augusta 2019 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Námestovo na ďalšie konanie.

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-224 z 13. júla 2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/22/2018-189 z 31. marca 2021, z r u š u j e.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 5C/22/2018-105 z 25. júna 2019 rozhodol, že žalovaný je povinný odstrániť z pozemku - z časti parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 355 m², zapísanej na LV č. XXXX k. ú. Q., obec I. na vlastné náklady pletivové oplotenie vrátane železných tyčí a betónových základov v zmysle príloh č. 22 a 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného H. U. Š. - znalkyňou z odboru geodézie a kartografie, ktorá časť je definovaná spojnicou bodov č. 12 a 237-84, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) Prílohy č. 22 a 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného H. U. Š. tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku (výrok II.). Žalobcom 1/ a 2/ proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Opravným uznesením č. k. 5C/22/2018-114 z 02. augusta 2019 súd prvej inštancie opravil písársku chybu, ku ktorej došlo vo výroku I. napadnutého rozsudku nesprávnym uvedením spojnice bodov odstraňovaného oplotenia z hranice pozemkov, a to tak,

že nesprávne uvedení spojnicu bodov č. 12 a 237-84 opravil vo výroku I. napadnutého rozsudku na spojnicu bodov č. 12 a 237-87.

1.2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali odstránenia stavby - pletivového oplotenia spojeného so zemou pevným betónovým základom z pozemku parc. č. XXX/X, ktorého vybudovaním došlo k zásahu do ich vlastníckeho práva v rozsahu 6 m² vyznačenom v znaleckom posudku H. U. Š. s odkazom na § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Nebolo sporným, že oplotenie vybuďoval žalovaný na oddelenie jeho pozemku C KN parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 870 m², ktorého je výlučným vlastníkom, evidovanom na LV č. XXXX pre k. ú. Q. - od pozemku žalobcov C KN parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 355 m², zapísanom na žalobcov na LV č. XXXX k. ú. Q. v BSM v 1/1-ine, a to aj za účelom zabezpečenia súkromia pre prebiehajúcu výstavbu na pozemku žalobcov. Tiež nebolo sporné, že oplotenie pozostáva zo železných tyčí zapustených do betónových základov navzájom spojených pletivom, t. j., že oplotenie má charakter stavby ako ju definuje § 119 ods. 2 OZ a aj drobnej stavby tak, ako ju definuje § 139b ods. 8 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“ alebo „zák. č. 150/1976 Zb.“). Sporným sa javil zásah do vlastníckeho práva zo strany žalovaného, ktorý sa bránil jednak tým, že k vybudovaniu oplotenia mal súhlas žalobcu 1/ a aj ďalšieho suseda s tým, že oplotenie vybuďoval podľa zamerania vykonaného H. J. Š. v roku 2008, keď B. Š. mu mal ukázať kótu (bod zamerania) vyznačenú v čase, keď sa rozdeľoval celý pozemok (t. j. keď došlo k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva spísanej formou notárskej zápisnice dňa 03.12.2008). Tiež sa bránil tým, že oplotenie vybuďoval na pôvodnom oplote a v mieste, kde sa nachádzala pôvodná hospodárska budova, neskôr asanovaná a tiež tým, že spornú časť pozemku vydržal.

1.3. Žalobcovia k žalobe predložili odborné posúdenie formou súkromného znaleckého posudku, obsahujúceho doložku podľa § 209 ods. 2 CSP, zo záverov ktorého vyplýva, že zameraný jestvujúci plot medzi parcelami C KN č. XXX a C KN parc. č. XXX/X, t. j. plot vybudovaný žalovaným, zasahuje do C KN parc. č. XXX/X, a to výmerou 6 m² a v rozsahu ako je to vyznačené v grafickom náčrte tvoriaceho prílohu č. 22 tohto posudku a zásah tvorí spojnicu bodov č. 12 a 237-8 (vyznačené červenou farbou). V súdnej veci sa žalovanému nepodarilo spochybniť pravdivosť v žalobe uvádzaných skutkových tvrdení podporených znaleckým posudkom. Pokiaľ sa bránil tým, že oplotenie vybuďoval podľa pôvodného zamerania a vtedy určenej (jednej) kóty súd zistil, že žalovaný pri výstavbe ohláseného oplotenia nevykonan geometrické zameranie hranice na oddelenie jeho pozemku - C KN parc. č. XXX od pozemku žalobcov 1/ a 2/ - C KN parc. č. XXX/X. Zameraný bod (spojnica bodov) ako vyplýva z výpovede svedka B. Š. sa nachádzal na hranici jeho pozemku (C KN parc. č. XXX/X) a oddeľoval susedný pozemok, t. j. pozemok žalobcov parc. č. XXX/X a zároveň oddeľoval pozemok svedka od hlavnej cesty (viď čl. 102). Táto H. J. Š. v roku 2008 určená spojnicu bodov neoddeľovala pozemok žalobcov 1/ a 2/ od pozemku žalovaného. Ak potom žalovaný vybuďoval oplotenie spôsobom, že od tejto spojnice bodov natiahol vytyčovací pásma a určil šírku pozemku 11,73 m a následne smerom nadol určil hranicu medzi pozemkami, nepostupoval s odbornou starostlivosťou, pričom takto ním určená hranica oplotenia nedokázala spochybniť správnosť záverov znaleckého posudku č. 3/2018 vypracovaného znalcom H. U. Š..

1.4. Nepravdivým sa ukázalo aj tvrdenie žalovaného o tom, že oplotenie vybuďoval na pôvodnom oplote a aj v miestach pôvodnej hospodárskej budovy, neskôr asanovanej. Svedok Q. F. a ani svedok B. Š. existenciu pôvodného plota v mieste vybudovaného nového oplotenia nepotvrdili. Ak žiaden v konaní vypočutý svedok existenciu pôvodného oplotenia nepotvrdil, nemohlo dôjsť k vybudovaniu oplotenia žalovaným uvádzaným spôsobom (od existujúcej spojnice bodov - kóty) po hranici pôvodného oplotenia. Na strane žalovaného absentovali základné predpoklady pre vydržanie vlastníckeho práva, ktoré stanovuje § 134 ods. 1 a 3 OZ, a to oprávnená a nepretržitá dobromyseľná držba trvajúca najmenej 10 rokov, lebo oplotenie bolo vybudované po roku 2017, dovtedy oplotenie neexistovalo. Ani na dobromyseľnosť nepreukázal žiaden dôkaz a túto nepreukazuje žalovaným prevedené oplotenie podľa kóty (spojnice bodov), ktorá bola určená (zameraná) na oddelenie iných pozemkov. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že časť oplotenia postavil na mieste pôvodnej hospodárskej budovy, súd poukázal na znalecký posudok, ktorý v posudkovej časti konštatoval, že hranica medzi pozemkami C KN parc. č. XXX/X a parc. č. XXX bola polohovo a geometricky prvý krát určená v roku 2008, a to geometrickým plánom č. LS - 135/2008, ktorý bol súčasťou dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva č. V

1895/08. Ak potom aj žalovaný uvádzal, že časť oplotenia vybudoval na mieste neskôr asanovanej hospodárskej budovy (humna), z obsahu znaleckého posudku bolo preukázané, že hranicu medzi parcelami tvorí priamka a nie je nikde zalomená, tiež túto hranicu netvorí múr niekdajšieho domu č. s. XX, na ktorý nadväzovalo humno. Ak by aj žalovaný skutočne vybudoval plot na mieste niekdajšej hospodárskej budovy, táto netvorila hranicu medzi pozemkami C KN parc. č. XXX/X a C KN parc. č. XXX. Ak aj žalovaný predložil technický podklad H. J., ktorý konštatoval posunutie hraníc v teréne u všetkých pozemkov všetkých susediacich vlastníkov, bolo to bez právneho významu na predmet sporu, lebo nebol spôsobilý spochybniť zásah žalovaného do vlastníctva žalobcov.

1.5. Súd prvej inštancie žalobe žalobcov 1/ a 2/ podľa § 126 OZ v celom rozsahu vyhovel, keďže žalovaný neoprávnene zasiahol do ich vlastníckeho práva v preukázateľnom rozsahu 6 m² na spojnici bodov č. 12 a 237 - 87 a žalovanému uložil podľa § 137 písm. a) CSP s odkazom na § 135c ods. 1 OZ povinnosť odstrániť na vlastné náklady pletivové oplotenie vrátane železných tyčí a betónových základov v paritnej lehote. Zároveň súd určil, že prílohy č. 22 a 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného H. U. Š.R. tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku. Právne posúdenie veci súd založil na ustanoveniach § 119 ods. 2 OZ, § 126 OZ, § 134 ods. 1 a 3 OZ, § 135c ods. 1 OZ a § 139b ods. 8 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 6Co/228/2019 z 25. novembra 2020 rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 5C/22/2018-105 z 25. júna 2019 v spojení s jeho opravným uznesením č. k. 5C/22/2018-114 z 02. augusta 2019 potvrdil (výrok I.) a zároveň vyslovil, že žalobcovia 1/ a 2/ majú proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2.2. Odvolací súd sa v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom v jednotlivostiach naň poukázal aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

2.3. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že výroková časť napadnutého rozsudku, t. j. časť označená ako výrok I. je nejasná a nezrozumiteľná. Uvedol, že z tejto časti výroku v spojení s výrokom II. napadnutého rozsudku a jeho neoddeliteľnou súčasťou - prílohy č. 22 a č. 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného H. U. Š., je aj napriek určitej „kostrbatosti“ textu, jednoznačne určité, že žalovanému bola uložená povinnosť odstrániť sporné oplotenie v jeho časti, ktorá sa nachádza na pozemku žalobcov parcela KN-C č. XXX/X, k. ú. Q., a to medzi bodmi č. 12 a č. 237-87, ako sú tieto polohovo (súradnicami) určené v prílohách č. 22 a č. 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného H. U. Š., ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Uložená povinnosť žalovanému bola bez akýchkoľvek pochybností určená tak, že je povinný odstrániť celú časť tohto sporného oplotenia nachádzajúcu sa medzi týmito dvoma jednoznačne (súradnicami) polohovo určenými bodmi. Je síce pravdou, že časť dotknutého pozemku žalobcov uvedeného vo výroku I. napadnutého rozsudku je definovaná len spojnicou dvoch bodov (č. 12 a č. 237-87), avšak vzhľadom na to, že sporná časť oplotenia žalovaného sa nachádza presne na tejto spojnici medzi týmito dvoma bodmi, čo dostatočne nezameniteľne identifikuje spornú časť oplotenia, ktorú je povinný žalovaný odstrániť, je bez právneho významu neurčenie zabratej plochy dotknutého pozemku žalobcov časťou sporného oplotenia. V danom prípade totiž nešlo o uloženie povinnosti vypratať časť pozemku žalobcov, ale o uloženie povinnosti odstrániť časť oplotenia postaveného žalovaným na dotknutom pozemku vo vlastníctve žalobcov. Rovnako ak ide o zelenú plochu, vyznačenú na prílohe č. 22 uvedeného znaleckého posudku, ktorá mala predstavovať sporným oplotením žalovaným zabranú časť dotknutého pozemku žalobcov, vymedzenie tejto plochy z hľadiska vykonateľnosti napadnutého rozsudku bolo bez právneho významu, lebo vo výroku na žiadnu zelenú plochu neodkazuje.

2.4. Námietku žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP], odvolací súd túto považoval za nedôvodnú. Žalovaný poukazoval na geometrický plán vyhotovený 05.11.2008 H. J. Š.Y. č. LS-135/2008 a súčasne na technický podklad vyhotovený dňa 19.03.2019 H. X. J., pričom odvolací súd konštatoval zhodu medzi všetkými týmito geodetickými podkladmi, katastrálna hranica medzi dotknutými pozemkami strán je v

každom tomto podklade zakreslená v tom istom priebehu. Z týchto podkladov bolo zrejmé, že hranica medzi dotknutými pozemkami strán prebieha v priamke, nie je nikde zalomená a zároveň neprebieha v mieste priebehu asanovanej hospodárskej budovy a niekdajšieho domu súp. č. XX. Žalovaný až v priebehu sporu začal produkovať argumentáciu o nadobudnutí spornej časti dotknutého pozemku žalobcov (teda časti pridruženej sporným oplotením k pozemku žalovaného) vydržaním. Vzhľadom k jednoznačným záverom znaleckého posudku H. U. Š., že sporný plot žalovaného zasahuje do dotknutého pozemku žalobcov v rozsahu podľa prílohy č. 23, ako aj k následnej argumentácii žalovaného o vydržaní sporným oplotením oddelenej časti pozemku žalobcov, odvolací súd považoval za účelovú argumentáciu žalovaného o spôsobe vytýčenia hranice dotknutých pozemkov strán sporu H. U. Š. na mieste samom. V nadväznosti na to odvolací súd považoval za nadbytočné dokazovanie navrhované žalovaným, ktoré malo preukázať akékoľvek konanie otca žalobcu 1/ Q. F. pri označení hranice medzi dotknutými pozemkami strán na mieste samom.

2.5. Krajský súd poukázal na zmätočnosť a nekonzistentnosť argumentácie žalovaného počas celého priebehu sporu. Na jednej strane sa snažil spochybňovať závery znaleckého posudku H. U. Š. a na strane druhej, porovnávajúc jej závery s inými geodetickými podkladmi (aj ním produkovanými), si bol zrejme vedomý neudržateľnosti prvej argumentácie a skutočnosti, že oplotením zasiahol do dotknutého pozemku žalobcov a tvrdil, že z jeho strany, príp. zo strany jeho právnych predchodcov došlo k vydržaniu časti dotknutého pozemku žalobcov (pridruženej sporným oplotením k pozemku žalovaného).

2.6. Žalovaným tvrdená skutková okolnosť mala zrejme preukazovať dobromyseľnosť jeho právnych predchodcov, že im ako súčasť pozemku parcela KN-C č. XXX patrí aj časť pozemku parcela KN-C č. XXX/X pričlenená k ich pozemku uvedeným oplotením. Existencia oplotení však nebola žalovaným v konaní bez pochyb preukázaná. Jedinými dôkazmi, ktoré mali nasvedčovať pravdivosti sporných tvrdení žalovaného, bolo čestné vyhlásenie B. X. zo dňa 03.06.2019 a jedna fotografická snímka zachytávajúca kúsok akéhosi oplotení medzi stavbami (druhá fotografická snímka, z ktorej malo vyplývať osadenie gátra, predložil žalovaný až v odvolacom konaní, preto nebolo možné na ňu v zmysle ust. § 366 CSP prihliadať). Naopak výpovede svedkov Q. F. a B. Š. tieto skutkové tvrdenia žalovaného nepodporili, pričom svedok B. Š. existenciu tvrdeného pôvodného oplotení úplne nevyvrátil, ale podstatné bolo to, že ju ani nepotvrdil. Žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie existencie ním tvrdeného niekdajšieho oplotení. Pre vznik oprávnenej držby, t. j. dobromyseľnosti žalovaného, resp. jeho právnych predchodcov o tom, že mu/im sporná časť dotknutého pozemku žalobcov patrí, bolo totiž primárne potrebné, aby pristúpila taká skutková okolnosť, na ktorej by mohli založiť presvedčenie o určitom priebehu hranice medzi dotknutými pozemkami strán (resp. ich právnych predchodcov). Takáto skutková okolnosť nebola tvrdená ani v čestnom vyhlásení B. X. zo dňa 03.06.2019. Mohlo ňou byť určité zameranie hranice dotknutých pozemkov, na ktoré aj žalovaný odkazoval, a to vykonané H. J. Š. v roku 2008 (uskutočnené podľa záznamu podrobného merania zmien, ako prílohy č. 17 znaleckého posudku H. U. Š., dňa 20.10.2008). Súčasne v odvolaní výslovne uviedol, že vlastnícka hranica pozemkov strán podľa tohto geometrického plánu je zhodná s hranicou pozemkov tak, ako ich užívali ich právni predchodcovia. Zameranie vykonané H. J. Š. však jednak korešponduje s katastrálnou hranicou dotknutých pozemkov strán (teda nie priebehu sporného oplotení) a súčasne od jeho zamerania (dňa 20.10.2008) k doručeniu výzvy žalobcov na odstránenie protiprávneho stavu zo dňa 14.06.2018 žalovanému, t. j. dňa 18.06.2018, neuplynula doba 10 rokov prípadnej oprávnenej držby, nevyhnutná pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Počnúc dňom 18.06.2018 však došlo k pretrhnutiu prípadného plynutia vydržacej doby. Odvolací súd tak považoval za správny záver súdu prvej inštancie o tom, že zo strany žalovaného (resp. jeho právnych predchodcov) nedošlo k preukázaniu nadobudnutia vlastníckeho práva k spornej časti dotknutého pozemku žalobcov vydržaním.

2.7. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými bol odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliadal z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci, t. j. vo výrokoch I. a II. ako vecne správny potvrdil. Nadväzne potvrdenie rozhodnutia v meritórnej časti zakladá správnosť aj odvolaním napadnutého výroku o náhrade trov konania (výrok III.). O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcom 1/ a 2/ priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobcovia 1/ a 2/ mali v tomto štádiu konania plný úspech.

3.1. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 421 ods. 1 písm. a) CSP a § 420 písm. f) CSP.

3.2. Dovolateľ poukázal na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo záviselo od právnej otázky, pri ktorej sa rozhodovacie súdy odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP). Odvolací súd nesprávnym procesným postupom sa nezaoberal podstatnými skutočnosťami, na ktoré žalovaný vo svojich vyjadreniach a ústnych prednesoch poukazoval, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

3.3. Žalovaný uviedol, že v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie poukázal na podstatnú skutočnosť, že výrok súdu prvej inštancie je nejasný a nezrozumiteľný, pretože vychádza zo znaleckého posudku znalkyne H. U. Š. č. 3/2018 z 5. apríla 2018, príloh č. 22 a 23, ktorý je taktiež nejasný a nezrozumiteľný. Podľa znaleckého posudku je jasný a zrozumiteľný len jeden údaj a to, že plot má byť posunutý a stĺpiky odstránené na ploche 6 m². Táto plocha je nepravideľná a v znaleckom posudku je vyznačená zelenou farbou, bez udania rozmerov, šírky, dĺžky a uhlu, pod akým sa šírka na druhom konci plochy skracuje. Žalovaný mal preto dôvodnú pochybnosť, v ktorej časti pozemku a v akej dĺžke má byť plot z pozemku odstránený, v akej šírke má byť posunutý do jeho pozemku a pod akým uhlom má byť plot a stĺpiky odstránené. Aj keď žalobcov 1/, 2/ na túto skutočnosť neustále upozorňoval, ešte pred podaním žaloby, žalobcovia, znalkyňa, prvostupňový súd, ani odvolací súd sa s týmito jeho námietkami nevysporiadali a ani na ne nereagovali. Preto opätovne žiadal, aby súd vo svojom výroku presne vyznačil plochu 6 m² a to nie neurčitými bodmi ako doteraz, ako spojnicu bodov č. 12 a 237-87, ale šírkou, dĺžkou a uhlom, pretože plocha nie je rovnomerná a takto vydané rozhodnutie nie je možné vykonať.

3.4. Žalovaný trval na svojich doterajších tvrdeniach. Nesúhlasil so závermi súdu, že svedok B. Š. vo svojej výpovedi nepotvrdil existenciu pôvodného oplotenia, lebo sa vyjadroval len ku hranici pozemku, ako bol označený a na ktorej časti pozemku sa značenie nachádzalo. Jednalo sa o značku označenú oranžovou farbou, ktorú urobil otec žalobcu 1/, Q. F.. Čo sa týka starého oplotenia, k tomuto sa svedok vyjadriť nemohol, pretože svoj dom postavil oveľa neskôr, ako bolo staré oplotenie odstránené, ale vyjadril sa k pevnému bodu, ktorý tvoril hranicu pozemku, na ktorom sa dohodli žalobca 1/, žalovaný a svedok Š.. Žalovaný totiž býva v rodinnom dome svojich rodičov, ktorí mu tento dom darovali na základe darovacej zmluvy, predtým tam mali postavený rodinný dom jeho starí rodičia. Už to dokazuje, že pozemok, na ktorom stojí jeho rodinný dom, užívali jeho právni predchodcovia ešte pred rokom 1941, keď bol vytvorený poľný náčrt z roku 1941, čo vo svojom prehlásení dosvedčuje aj strýko žalovaného B. X.. Keďže rodičia žalovaného postavili dom na pôvodnom pozemku v 60-tych rokoch minulého storočia, svedok B. Š. si plot pamätať nemohol a mohol sa vyjadriť len ku skutočnostiam v súčasnosti, teda ku hranici pozemku, čo aj urobil.

3.5. Prvá hranica medzi pozemkami žalobcov 1/, 2/ a žalovaného bola vytýčená v roku 2008 geometrickým plánom H. J. Š. č. LS - 135/2008. Geometrický plán bol vyhotovený oprávnenou osobou, a preto žalovaný nemal dôvod spochybňovať jeho hodnovernosť. Aj znalecký posudok znalkyne H. Š. bol spracovaný na podklade geometrického plánu H. J. Š. č. LS-135/2008. Ku zameraniu znalkyňou nebol žalovaný prizvaný, čo znižuje hodnovernosť znaleckého posudku, pričom podľa dátumov znalecký posudok bol vyhotovený skôr, ako bol vyhotovený vytyčovací náčrt č. 378. Všetky tvrdenia znalkyne H. Š. vychádzajú z údajov uvedených v geometrickom pláne H. Š. č. LS-135/2008, ktorý vyhotovil zoskenovaním pôvodnej mapy. V roku 2018 mal vymerať pozemok opäť H. Š., ktorý na základe posunov, ktoré vznikli pri skenovaní pôvodných máp (vznikol posun cca 60 cm, čo zákon geodetovi umožňuje) chcel túto výmeru rozdeliť rovnako medzi pozemky žalovaného, žalobcu 1/ a B. Š.. S týmto rozdelením však nesúhlasil otec žalobcu, podľa pokynov ktorého H. Š. odmietol vytýčiť pozemok. Účasť geodeta na pozemku žalobcu 1/ dňa 16.04.2021 bola dôsledkom nejasného znaleckého posudku H. Š., umožňujúceho manipulovať s výmerou pozemku podľa predstáv otca žalobcu 1/. Dovolateľ uviedol, že znalkyňa nepoužíva vždy seriózne postupy, čo potvrdila aj komora geodetov, ktorá označila postup znalkyne za nesúladný s kódexom komory geodetov. Znalkyňa vyhotovila znalecký posudok priamo od stola, o čom svedčia údaje, ktoré sú uvedené priamo v znaleckom posudku, ktorý považoval za nehodnoverný. Znalkyňa zistila, že žalovaný zasahuje svojim oplotením do parcely žalobcov ešte predtým, ako vyhotovila vytyčovací náčrt č. 378. Celé jej konanie v súvislosti so zhotovením znaleckého posudku č. 3/2018 považoval za divné, sporné a nedôveryhodné, čo podčiarkuje

aj skutočnosť, že znalkyňa žalovaného neprizvala k vytyčovaniu hranice medzi pozemkami, konaním ktorým boli porušené jeho práva.

3.6. Dovolateľ uviedol, že ani odvolací súd nespochybnil, že geometrický plán H. Š.Á. vykazoval chyby, pre ktoré by bolo možné spochybniť jeho hodnovernosť. Ak by znalkyňa striktne vychádzala z pôvodných podkladov, teda z poľného náčrtku z roku 1941, musela by do znaleckého posudku uviesť, že šírka pozemku žalobcu v súlade s poľným náčrtkom z roku 1941 je 27,44 m. Pozemok o takejto šírke užívali starí rodičia žalovaného, pričom šírka pozemku žalobcov v tomto poľnom náčrtku nie je uvedená. Ale podľa znaleckého posudku H. Š. by šírka pozemku žalovaného mala byť 26,57 m, čo je pozemok o cca 1 m užší, ako v roku 1941. Napriek tomu, že odvolací súd skonštatoval, že sú predpoklady, že právni predchodcovia žalovaného tieto pozemky vydržali podľa skutočnej a nerušenej držby, súd prvej inštancie, ani odvolací súd sa dôvodmi, ktoré žalovaný uviedol v priebehu konania, podložil ich fotografiami, poukázal na poľný náčrt z roku 1941 a čestným prehlásením B. X. vôbec nezaoberali a nezaujali k tomu svoje stanovisko. Žalovaný predložil súdu aj fotografie, ktoré vyvrátili tvrdenie právneho zástupcu žalobcov, že stavba rodinného domu aj s kôľňou plynule nadväzovala na hospodársku budovu žalovaného. Tak ako sa súdy zaoberali svedeckou výpoveďou svedka žalobcov, tak sa mali zaoberať svedeckou výpoveďou svedka žalovaného. Opakovane poukázal aj na nehodnovernosť vytyčenia hraníc pozemku znalkyňou, podľa pokynov žalobcov. Hranicu pozemku vytyčil otec žalobcu 1/ a nie znalkyňa, preto vytyčenie hranice považoval žalovaný za nehodnoverné. Taktiež nepovažoval za hodnoverný ani znalecký posudok, ktorý vyhotovila znalkyňa, pretože meranie prevádzala od bodu, ktorý jej určil otec žalobcu 1/. Odvolací súd v bode 32. rozsudku považoval žalovaným napadnutú časť rozsudku za dostatočne zrozumiteľnú, pretože časť plota je dostatočne určená polohovo určenými bodmi. Pritom aj odvolací súd pripúšťa, že cit. „časť dotknutého pozemku žalobcov uvedeného vo výroku 1 napadnutého rozsudku, je definovaná len spojnicou dvoch bodov, (číslo 12 a číslo 237-87). Avšak vzhľadom na to, že sporná časť oplotenia žalovaného sa nachádza presne na tejto spojnici, medzi týmito dvoma bodmi, čo dostatočne nezameniteľne identifikuje spornú časť oplotenia, ktorú je žalovaný povinný odstrániť.“ Žalovaný zdôraznil, že keby spojnica ako dĺžka bola označená číslom, jednalo by sa o určitú dĺžku. Taktiež u súradníc nie je žalovanému zrejmalá šírka, kde by mal posunúť oplotenie svojho pozemku. Táto plocha je v znaleckom posudku stanovená ako útvar o výmere 6 m² a bez udania dĺžky a šírky tohoto útvaru je rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 5C/22/2018 nevykonateľný. Toto dokazuje aj účasť ďalšieho geodeta na pozemku žalobcov 16.04.2021 a snaha otca žalobcu 1/ manipulovať so znaleckým posudkom H. Š..

3.7. Žalovaný nesúhlasil ani s potvrdením rozsudku, že žalobcovia 1/, 2/ majú právo na náhradu trov konania, čo sa týka vyhotovenia znaleckého posudku z dôvodu, že si ho dali vyhotoviť bez toho, aby sa pred jeho vyhotovením pokúsili o dohodu. Za trovy konania možno považovať trovy, ktoré vznikli v súdnom konaní. Znalecký posudok však nebol zhotovený na príkaz súdu, ani nebol zhotovený po tom, čo medzi účastníkmi sporu nedošlo k dohode.

3.8. Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/228/2019 zo dňa 25.11.2020 zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal mu trovy dovolacieho konania, spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku za dovolanie 199,00 EUR a v trovách právneho zastúpenia za podanie návrhu na dovolanie 84,00 EUR + 10,89 EUR paušál.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že žalovaný vôbec nešpecifikoval v rozpore s akou konkrétnou ustálenou rozhodovacou praxou má byť rozsudok odvolacieho súdu, a najmä, aký konkrétny právny názor vyjadrený v rozsudku odvolacieho súdu je v rozpore s tou ktorou ustálenou rozhodovacou praxou (§ 432 ods. 2 CSP). V ďalšom odôvodnení svojho dovolania žalovaný poukázal už len na nesprávne skutkové zistenia súdu prvého stupňa, ako aj odvolacieho súdu, pričom Najvyššiemu súdu SR, ako súdu dovolaciemu, neprináleží hodnotiť ako skutkovo vymedzili prejednávany spor inštančne nižšie súdy a k akým skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov tieto súdy dospeli. K námietke neurčitosti výroku rozsudku súdu prvej inštancie uviedli, že k tejto námietke sa dostatočne vyjadril odvolací súd v napadnutom rozsudku (odsek 32.). Námietky žalovaného týkajúce sa lepšej špecifikácie plochy o výmere 6 m² pozemku (šírkou, dĺžkou, uhlom a pod.) nie sú dôvodné a najmä nie sú právne relevantné. Odvolací súd v odseku 38. napadnutého rozsudku jednoznačne skonštatoval, že predpoklady k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním zo strany právnych predchodcov žalovaného splnené neboli a toto svoje konštatovanie aj dôsledne odôvodnil v odsekoch 35. až 37. napadnutého

rozsudku. V konaní bolo produkovaných niekoľko dôkazov, ktoré dobromyseľnosť žalovaného (resp. jeho právnych predchodcov) jednoznačne vylučovali. Žalovaný taktiež nešpecifikoval, v čom sa odvolací súd vo svojom rozsudku dopustil takého procesného pochybenia, že by tým došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhli, aby Najvyšší súd SR ako súd dovolací postupom podľa § 447 písm. f) CSP dovolanie žalovaného voči rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/228/2019 z 25.11.2020 odmietol a zároveň, aby priznal žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na príslušnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania.

7. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namieste je tu skôr reštriktívny výklad.

8. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú špecifikované v ustanoveniach § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky).

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v

nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

13. V preskúmvanej veci žalovaný odôvodňoval prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP a uplatnil tiež dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom, pričom prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

14. Dovolací súd v prvom rade posudzoval prípustnosť dovolania a súčasne aj jeho dôvodnosť z hľadísk uvedených v ustanovení § 420 CSP, t. j. najmä z hľadiska existencie vady, na ktorú poukazoval žalovaný, teda či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) CSP].

15. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu. V zmysle § 420 písm. f) CSP je teda relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý marí možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

16. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie preukázateľne vychádzajúce z objektívneho postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu pre rozhodnutie. Súd sa v ňom musí vysporiadať so všetkými skutkovými a právnymi otázkami týkajúcimi sa nároku, o ktorom rozsudkom rozhoduje a musí byť z neho zrejmé, ako o prejednávanej veci rozhodol, na základe akých skutočností a dôkazov a ako vec právne posúdil.

17. V rozsudku musí byť posúdený celý predmet konania v jeho komplexnosti, vo všetkých problematických otázkach, ktoré sú súdnym konaním otvorené. Súd je v konaní povinný poukázať a dostatočne sa zaoberať s argumentami, ktoré žalovaný nárok podporujú, aj s tými, ktoré ho spochybňujú. Aby rozsudok bol preskúmateľný a mohol byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v opravnom konaní z hľadiska posúdenia jeho vecnej správnosti, súd sa v ňom musí vysporiadať so všetkými skutkovými a právnymi otázkami týkajúcimi sa predmetu konania a musí byť z neho zrejmé, na základe akých dôvodov o prejednávanej veci rozhodol, na základe akých skutočností a dôkazov a ako vec právne posúdil. Súd zodpovedá verejnosti a inštančne nadriadeným štátnym orgánom za presvedčivé a úplné odôvodnenie svojich rozhodnutí, pritom osobitné postavenie a prísnejšie nároky sa vzťahujú na rozhodnutia meritorne.

18. V zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavného súdu“) riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku.

19. Z podkladov spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie žalobe žalobcov - ktorou sa domáhali uloženia

povinnosti žalovanému na vlastné náklady odstrániť pletivé oplatenie vrátane železných tyčí a betónových základov z časti ich parcely v zmysle príloh č. 22 a 23 znaleckého posudku č. 3/2018 z 5. apríla 2018 vypracovaného H. U. Š., znalkyňou z odboru geodézie a kartografie, ktorá časť je definovaná spojnicou bodov č. 12 a 237-84 s tým, prílohy č. 22 a 23 znaleckého posudku č. 3/2018 zo dňa 05.04.2018 vypracovaného H. U. Š. tvoria neoddeliteľnú súčasť rozsudku - vyhovel tak, že v podstate v celom rozsahu kopíroval petit žaloby. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako neoddeliteľnú súčasť obsahuje len výňatok znaleckého posudku v rozsahu 2 strán príloh v overenej kópii.

20. Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ je súčasťou výroku rozsudku znalecký posudok, je nutné, aby neoddeliteľnou súčasťou rozsudku bol kompletný originál znaleckého posudku, pričom nie je postačujúce, aby prílohou rozsudku bol len výňatok znaleckého posudku.

21. Pokiaľ v dovolaní dovolateľ namietal nevykonateľnosť výroku rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením, dovolací súd tejto jeho argumentácii prisvedčil. Pre určitosť a vykonateľnosť rozsudku sa vyžaduje, aby znalecký posudok obsahoval vyjadrenie rozdielu (v cm alebo v metroch) medzi postaveným plotom a hranicou. Za účelom vykonania súdom uloženej povinnosti, musí žalovaný presne vedieť, od ktorého bodu má plot odstrániť.

22. Podľa názoru dovolacieho súdu bolo potrebné zaoberať sa aj ďalšími námietkami zo strany žalobcu, ktorý namietal pochybenia k spôsobu vykonania znaleckého posudku. S poukazom na námietky dovolateľa, uplatnené aj v rámci odvolacieho konania, sa javí nutné znalecký posudok dopracovať.

23. Pokiaľ dovolateľ vzniesol námietky voči postupu znalkyne pri vypracovaní znaleckého posudku, dovolací súd skonštatoval, že súdy sa s nimi dostatočne nevysporiadali. Bolo by preto vhodné tieto námietky odstrániť výsluchom znalkyne na pojednávaní. Zároveň je potrebné zaoberať sa námietkou ohľadne odchýlky, ktorá je dosť podstatná, o akú odchýlku v skutočnosti ide (60 cm Ing. Švárný), pričom súd na túto vôbec nereagoval. Pri stanovovaní skutočnej hranice pozemkov treba prihliadnuť aj na prípustné odchýlky vzhľadom na tvrdenia žalovaného.

24. S ohľadom na vyššie uvedené dovolací súd na záver dodáva, že uplatnený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP bol dôvodný, lebo náležitým neodôvodnením napadnutého rozhodnutia, nevysporiadaním sa s podstatnými námietkami žalobcu, došlo k porušeniu procesných práv strany v takej miere, že možno konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy.

25. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je ustálená v tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 CSP, dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015).

26. Z uvedených dôvodov dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením, lebo nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, 2 v spojení s § 450 CSP). S poukazom na výsledok dovolacieho konania dovolací súd zároveň zrušil aj rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúce sa náhrady trov konania.

27. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

28. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§

453 ods. 3 CSP).

29. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.